ÜLDKOHTU OTSUS (kaheksas koda)

24. märts 2011 *

Kohtuasjas T-382/06,

Tomkins plc, asukoht London (Ühendkuningriik), esindajad: *solicitor* T. Soames, *solicitor* S. Jordan ja *barrister* J. Joshua,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: A. Nijenhuis ja V. Bottka, keda abistasid *solicitor* S. Kinsella ja *solicitor* K. Daly,

kostja,

mille ese on nõue tühistada osaliselt komisjoni 20. septembri 2006. aasta otsus K (2006) 4180 [EÜ] artikli 81 ja EMP lepingu artikli 53 kohase menetluse kohta

* Kohtumenetluse keel: inglise.

(juhtum COMP/F-1/38.121 – toruliitmikud) ning nõue vähendada hagejale selles otsuses määratud trahvi,

ÜLDKOHUS (kaheksas koda),

kohtuotsuse tegemise ajal koosseisus: koja esimees E. Martins Ribeiro, kohtunikud N. Wahl (ettekandja) ja A. Dittrich,

kohtusekretär: E. Coulon,

arvestades kirjalikku menetlust,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust ja vaidlustatud otsus

1 Euroopa Ühenduste Komisjon tuvastas 20. septembri 2006. aasta otsuses K (2006) 4180 [EÜ] artikli 81 ja EMP lepingu artikli 53 kohase menetluse kohta (juhtum COMP/F-1/38.121 – toruliitmikud) (kokkuvõte avaldatud ELT 2007, L 283,

lk 63; edaspidi „vaidlustatud otsus”), et mitu ettevõtjat rikkusid EÜ artikli 81 lõiget 1 ja Euroopa Majanduspiirkonna (EMP) lepingu artikli 53 lõiget 1, kuna nad osalesid erinevatel perioodidel ajavahemikus 31. detsembrist 1988 kuni 1. aprillini 2004 ühes, mitmeosalises ja vältavas ühenduse konkurentsinormide rikkumises, mis toimus vasest ja vasesulamist toruliitmike turul konkurentsivastaste kokkulepete ja kooskõlastatud tegevuse vormis ning hõlmas kogu EMP territooriumi. Rikkumine seisnes hindade kindlaksmääramises, hinnakirjade, allahindluste ja mahahindluste ning hinnatõusude rakendusmehhanismide kokkuleppimises, siseriiklike turgude ja klientide jagamises, muu äriteabe vahetamises ning regulaarsetel koosolekutel osalemises ja rikkumise hõlbustamiseks mõeldud muus suhtlemises.

2 Hageja Tomkins plc ja tema tütarettevõtja asjaolude asetleidmise ajal Pegler Ltd (varem The Steel Nut & Joseph Hampton Ltd) kuuluvad vaidlustatud otsuse adressaatide hulka.

3 Hagejale kuulus 17. juunist 1986 kuni 31. jaanuarini 2004 Pegleri kapitalis 100-protsendiline osalus, kusjuures Pegler toodab vasest toruliitmikke. Pegler müüdi 1. veebruaril 2004 tema juhtkonnale. Aalberts Industries NV, kes on samuti vaidlustatud otsuse adressaat, omandas 26. augustil 2005 Pegler Holdings Ltd ja Pegleri.

4 Mueller Industries Inc., üks teine vasest toruliitmike tootja, teavitas 9. jaanuaril 2001 komisjoni kartelli olemasolust toruliitmike sektoris ja muudes seotud tööstussektorites vasktorude turul ning avaldas soovi teha koostööd vastavalt komisjoni teatisele, mis käsitleb trahvide määramata jätmist või vähendamist kartellidega seotud juhtumite puhul (EÜT 1996, C 207, lk 4, edaspidi „1996. aasta koostööteatis”) (vaidlustatud otsuse põhjendus 114).

5 Komisjon viis 22. ja 23. märtsil 2001 vasest torusid ja toruliitmikke puudutava uurimise raames nõukogu 6. veebruari 1962. aasta määruse nr 17, esimene määrus [EÜ] artiklite [81] ja [82] rakendamise kohta (EÜT 1962, 13, lk 204; ELT eriväljaanne 08/01, lk 3), artikli 14 lõike 3 alusel läbi ootamatud kontrollid mitme ettevõtja ruumides (vaidlustatud otsuse põhjendus 119).

6 Esimeste kontrollide tulemusel jagas komisjon aprillis 2001 vasktorusid puudutava uurimise kolmeks eraldi menetluseks: juhtumit COMP/E-1/38.069 (sanitaartehnilised vasktorud) käsitlev menetlus, juhtumit COMP/F-1/38.121 (toruliitmikud) käsitlev menetlus ning juhtumit COMP/E-1/38.240 (tööstuslikud torud) käsitlev menetlus (vaidlustatud otsuse põhjendus 120).

7 Komisjon viis 24. ja 25. aprillil 2001 läbi veel ootamatuid kontrolle, Delta plc ruumides, mis on rahvusvahelise tehnikakontserni juhtiv äriühing ja mille „Inseneriteaduse" osakonda kuulus mitu toruliitmike tootjat. Kontrollid puudutasid ainult toruliitmikke (vaidlustatud otsuse põhjendus 121).

8 Alates veebruarist/märtsist 2002 saatis komisjon asjassepuutuvatele pooltele määruse nr 17 artikli 11 ja hiljem nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1/2003 [EÜ] artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (ELT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205) artikli 18 alusel mitu teabenõuet (vaidlustatud otsuse põhjendus 122).

9 IMI plc esitas septembris 2003 taotluse, et tema suhtes kohaldataks 1996. aasta koostööteatist. Sellele taotlusele järgnesid Delta kontserni (märts 2004) ja FRA.BO SpA (juuli 2004) samasisulised taotlused. Viimase leebema kohtlemise taotluse esitas mais 2005 Advanced Fluid Connections plc (vaidlustatud otsuse põhjendused 115–118).

10 Komisjon alustas 22. septembril 2005 juhtumi COMP/F-1/38.121 (toruliitmikud) osas rikkumismenetlust ja võttis vastu vastuväiteteatise, mis tehti teatavaks teiste hulgas ka hagejale (vaidlustatud otsuse põhjendused 123 ja 124).

11 Komisjon tegi 20. septembril 2006 vaidlustatud otsuse.

12 Komisjon tuvastas vaidlustatud otsuse artiklis 1, et hageja ja tema tütarettevõtja Pegler rikkusid 31. detsembrist 1988 kuni 22. märtsini 2001 EÜ artiklit 81 ja EMP lepingu artiklit 53.

13 Selle rikkumise eest määras komisjon vaidlustatud otsuse artikli 2 punktis h hagejale solidaarselt Pegleriga 5,25 miljoni euro suuruse trahvi.

14 Iga ettevõtja trahvi summa kindlaksmääramiseks kohaldas komisjon vaidlustatud otsuses meetodit, mis on määratletud suunistes määruse nr 17 artikli 15 lõike 2 ja [ST] artikli 65 lõike 5 kohaselt määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta (EÜT 1998, C 9, lk 3; ELT eriväljaanne 08/01, lk 171).

15 Mis puudutab kõigepealt trahvi lähtesumma kindlaksmääramist rikkumise raskuse alusel, siis kvalifitseeris komisjon rikkumise selle laadi ja geograafilise ulatuse tõttu väga raskeks (vaidlustatud otsuse põhjendus 755).

16 Leides seejärel, et asjaomaste ettevõtjate vahel esinevad märkimisväärsed erinevused, kohaldas komisjon erinevat kohtlemist, lähtudes sel eesmärgil sellest, milline on asjaomasel turul nende suhteline olulisus, mille ta tegi kindlaks nende turuosade alusel. Selle põhjal jagas ta asjaomased ettevõtjad kuude kategooriasse (vaidlustatud otsuse põhjendus 758).

17 Hageja liigitati kuuendasse kategooriasse, mille trahvi lähtesummaks määrati 2 miljonit eurot (vaidlustatud otsuse põhjendus 765).

18 Võttes arvesse hageja kogukäivet, mis oli 4635 miljonit eurot 2005., see tähendab vaidlustatud otsuse vastuvõtmisele eelnenud aastal, kohaldas komisjon hoiatava mõju tagamiseks kordajat 1,25, mille tulemusel suurenes hageja trahvi lähtesumma 2,5 miljoni euroni (vaidlustatud otsuse põhjendused 771–773).

19 Hageja rikkumises osalemise kestuse (kaksteist aastat ja kaks kuud) tõttu suurendas komisjon seejärel trahvi 110 %, see tähendab 5 % aasta kohta kahe esimese aasta eest ja 10 % iga täisaasta kohta ülejäänud kümne aasta eest alates 31. jaanuarist 1991 (vaidlustatud otsuse põhjendus 775), mille tulemusel määrati trahvi lõppsummaks 5,25 miljonit eurot.

20 Komisjon ei võtnud hageja suhtes arvesse ühtegi raskendavat ega kergendavat asjaolu.

Menetlus ja poolte nõuded

21 Hageja esitas hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 15. detsembril 2006.

22 Ettekandja-kohtuniku ettekande alusel otsustas Üldkohus (kaheksas koda) alustada suulist menetlust.

23 Hageja teatas 22. detsembril 2009 Üldkohtu kantseleisse saabunud kirjas, et ta loobub hagiavalduses esitatud esimesest, teisest ja kolmandast väitest, mis kõik on seotud tütarettevõtja rikkumiste emaettevõtjale süükspanemise küsimusega, ning neljanda väite esimesest osast, mis puudutab hoiatamise eesmärgil trahvisumma suurendamisel tehtud hindamisviga. Hageja märkis ka, et kohtuistungi korraldamine ei tundu talle vajalik ning et Üldkohus võib vaidluse lahendada kirjaliku menetluse põhjal. Komisjon teatas 19. jaanuari 2010. aasta kirjas, et ta jätab käesolevas asjas kohtuistungi korraldamise vajaduse otsustada Üldkohtu äranägemisel.

24 Üldkohus (kaheksas koda) otsustas 22. jaanuaril 2010 lõpetada suulise menetluse kohtuistungit korraldamata.

25 Hageja palub Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud otsus osas, mis puudutab Pegleri rikkumises osalemise kestust;

– vähendada talle Pegleriga solidaarselt määratud trahvi suurust;

– mõista kohtukulud välja komisjonilt.

26 Komisjon palub Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

27 Kuna hageja loobus osaliselt oma hagist, esitab ta nüüd ainult ühe väite, mis puudutab Pegleri rikkumises osalemise kestuse kindlakstegemisel tehtud viga.

Poolte argumendid

28 Hageja väidab, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui ta järeldas, et Pegler osales kartellis pikema aja vältel kui see, mis toimikus sisalduvate tõendite põhjal on võimalik tuvastada. Järelikult on hagejale Pegleriga solidaarselt määratud trahv suurem, kui see, mis oleks tulnud talle määrata.

29 Esiteks tegi komisjon ilmse hindamisvea, kui ta määras Pegleri rikkumise osalemise alguseks 31. detsembri 1988. Nagu komisjon ise möönab, on tegemist järeldusega, mis põhineb Deltalt saadud kuupäevastamata aruandel, milles on märgitud, et Pegler osales rikkumises 1988. aasta lõpu paiku. Hageja on seisukohal, et toimikus ei sisaldu ühtegi muud tõendit Pegleri võimaliku kaasatuse kohta vaidlusaluses kartellis enne 7. veebruari 1989, mis on kõige varasem kuupäev, millest alates on võimalik piisava kindlusega tuvastada selle äriühingu toime pandud rikkumise algus.

30 Teiseks tegi komisjon vea ka seoses Pegleri rikkumises osalemise lõppemise kuupäevaga. Peale selle ilmneb toimikus sisalduvatest tõenditest, et rikkumises osalemise lõppemine ei toimunud 22. märtsil 2001, vaid pigem 3. mail 2000, mis on ainus kuupäev, mida kinnitavad reaalsed tõendid ja mis vastab kartelli koosolekule, kus Pegler osales.

31 Hageja järeldab sellest, et tema puhul aluseks võetud rikkumisperioodi tuleks vähendada täpselt ühe aasta võrra, mis tähendab, et korrigeeritud kestus oleks 7. veebruarist 1989 kuni 3. maini 2000.

32 Komisjon leiab, et ta esitas piisavalt tõendeid, mis kinnitavad Pegleri kartellis osalemist ajavahemikus 31. detsembrist 1988 kuni märtsini 2001, kui ta viis läbi etteteatamata kontrollid.

33 Mis puudutab rikkumise alguskuupäeva, siis viitab komisjon sisememorandumile, mis võeti etteteatamata kontrolli käigus kaasa Delta ruumidest, mis kandis kuupäeva 3. jaanuar 1989 ning mis on ära toodud vaidlustatud otsuse põhjenduses 183. Sellest memorandumist ilmneb selgelt, et vaidlusalune kartell oli olemas juba enne 3. jaanuari 1989 ja et Pegler oli sellega enne kõnealust kuupäeva seotud.

34 Pegleri kartellis osalemise lõppemise kuupäeva osas viitab komisjon vaidlustatud otsuse põhjendustele 702 ja 721, milles ta juba analüüsis hageja sarnaseid argumente, mis olid esitatud vastuseks vastuväiteteatisele.

Üldkohtu hinnang

35 Komisjon pani vaidlustatud otsuses hagejale, kellele kuulus 17. juunist 1986 kuni 31. jaanuarini 2004 Pegleri kapitalis 100-protsendiline osalus, süüks Pegleri rikkumise ja mõistis hagejalt solidaarselt välja tema tütarettevõtjale määratud trahvi. Rikkumise süükspanemine põhines sellel, et hageja avaldas Peglerile rikkumisperioodi vältel otsustavat mõju.

36 Vaidlus puudub selle üle, et hageja tütarettevõtja osales vaidlusaluses kartellis. Hageja vaidlustab ainult kartellis osalemise alguse ja lõpu kuupäeva, nagu komisjon need vaidlustatud otsuses tuvastas. Asjaolu, et hageja loobus esimesest, teisest ja kolmandast väitest, tähendab, et hageja ei eita, et talle tuleb omistada vastutus tema tütarettevõtja toime pandud rikkumiste eest.

37 Seega on alust märkida, et Pegleri rikkumises osalemise kestus on hageja vastutuse ulatuse seisukohast määrava tähtsusega.

38 Tuleb meenutada, et hagejat ei peetud kartelli eest vastutavaks tema otsese osalemise tõttu selle tegevuses. Teda peeti rikkumise eest vastutavaks ainult

emaettevõtjanaPegleriosalemisetõttukartellis.Seegaeisaatemavastutusületada Pegleri oma.

39 Käesoleva kuupäeva otsuses, mis tehti kohtuasjas T-386/06, tühistas Üldkohus aga vaidlustatud otsuse artikli 1 osas, milles komisjon tuvastas Pegleri kartellis osalemise ajavahemikus 31. detsembrist 1988 kuni 29. oktoobrini 1993. Hageja vaidlustas oma menetlusdokumentides Pegleri rikkumises osalemise sõnaselgelt ainult 7. veebruarile 1989 eelnenud perioodi osas. Seetõttu tuleb analüüsida, millised on kõnealuse tühistamise tagajärjed hageja jaoks.

40 Selles suhtes tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktikast nähtub, et kuna Euroopa Liidu kohus ei või teha otsust *ultra petita* (Euroopa Kohtu 14. detsembri 1962. aasta otsus liidetud kohtuasjades 46/59 ja 47/59: Meroni *vs.* ülemamet, EKL 1962, lk 783, 801, ja 28. juuni 1972. aasta otsus kohtuasjas 37/71: Jamet *vs.* komisjon, EKL 1972, lk 483, punkt 12), ei või tema tehtav tühistamise otsus ületada hageja nõude piire (Euroopa Kohtu 14. septembri 1999. aasta otsus kohtuasjas C-310/97 P: komisjon *vs.* AssiDomän Kraft Products jt, EKL 1999, lk I-5363, punkt 52).

41 Lisaks, kui otsuse adressaat otsustab esitada tühistamishagi, menetleb liidu kohus ainult seda adressaati puudutavaid otsuse osi. Seevastu teisi adressaate puudutavad osad, mida ei ole vaidlustatud, ei kuulu selle hagi eseme hulka, mida liidu kohus peab lahendama (eespool viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* AssiDomän Kraft Products jt, punkt 53).

42 Käesolevas asjas tuleb vaatamata eespool viidatud kohtupraktikale ja eelkõige eespool viidatud kohtuotsusele komisjon *vs.* AssiDomän Kraft Products jt siiski märkida, et konkurentsiõiguse seisukohast moodustas hageja ühe üksuse oma tütarettevõtjaga, kelle tühistamishagi kohtuasjas T-386/06 osaliselt rahuldati. Järelikult tähendab komisjoni poolt hagejale vastutuse omistamine, et kõnealuses kohtuasjas vaidlustatud otsuse osaline tühistamine toimus ka käesoleva kohtuasjas hageja kasuks. Hageja

esitas vaidlustatud otsuse peale nimelt tühistamishagi ja väitis, et kui vaidlustatud otsus peaks Peglerit puudutavas osas tühistatama, tuleb otsus tühistada ka teda puudutavas osas. Lisaks esitab hageja üheainsa väite, milles ta vaidlustab Pegler rikkumises osalemise kestuse ja palub vaidlustatud otsuse seetõttu tühistada.

43 See nõue on pealegi kokkusobiv asjaoluga, et hagejalt ja Peglerilt mõisteti solidaarselt välja neile vaidlustatud otsuse artikli 2 punktis h määratud trahv, ning vastab trahvisumma vähendamise nõudele, mille hageja on käesolevas kohtuasjas esitanud.

44 Sellest tulenevalt ei tee Üldkohus emaettevõtja ja tema tütarettevõtja eraldi esitatud tühistamishagide lahendamisel otsust *ultra petita*, kui ta võtab arvesse tütarettevõtja esitatud hagi tulemust, eeldusel et emaettevõtja esitatud hagi nõuete ese on sama.

45 Lõpuks tuleb märkida, et käesoleva juhtumi asjaoludel asetab emaettevõtja ja tema tütarettevõtja solidaarvastutus neile määratud trahvi maksmise eest erilisse olukorda, kus vaidlustatud otsuse tühistamine või muutmine toob kaasa tagajärjed emaettevõtja jaoks, kellele pandi süüks tema tütarettevõtja rikkumine. Kui tütarettevõtja ei oleks rikkumist toime pannud, ei oleks seda tütarettevõtja tegevust saanud emaettevõtjale süüks panna ega emaettevõtjalt tütarettevõtjaga solidaarselt trahvi välja mõista.

46 Seega, kuna hageja vastutus on Pegleri omaga rangelt seotud, tuleb vaidlustatud otsus tühistada osas, mis puudutab hageja rikkumises osalemise algust, ning sellest lähtudes tuleb vähendada talle määratud trahvi summat.

47 Mis puudutab Pegleri kartellis osalemise lõppemise kuupäeva, siis hageja hinnangul on viimane tõend, mis võimaldab Peglerit kartelliga seostada, tõend 3. mai 2000. aasta koosoleku kohta, kus Pegler osales, mis tähendab, et lähtuda oleks tulnud sellest kuupäevast, mitte 22. märtsist 2001, mil komisjon viis läbi etteteatamata kontrollid. Selles suhtes ilmneb vaidlustatud otsuse põhjendusest 716, et kuigi tõend viimase konkurentsivastase tegevuse kohta, milles Pegler osales, pärineb 14. augustist 2000, pidas komisjon põhjendatuks käsitada Pegleri rikkumises osalemise lõppemise kuupäevana 22. märtsi 2001, võttes arvesse asjaolu, et ta osales kartellis algusest peale, et ta regulaarselt osales kokkulepetes ja nende rakendamises ning et ta ei avaldanud, et ta ei loe ennast kokkulepetega seotuks, perioodil alates 14. augusti 2000. aasta kokkuleppest kuni 2001. aasta märtsi etteteatamata kontrollideni.

48 Selle järeldusega tuleb nõustuda. Asjaolu, et Pegler ei osalenud ühelgi koosolekul hageja sõnul 3. maist 2000 kuni 22. märtsini 2001 või komisjoni sõnul 14. augustist 2000 kuni 22. märtsini 2001, ei ole käesoleval juhul asjakohane.

49 Kõigepealt tuleb meenutada, et komisjon on kohustatud tõendama iga kartellis osalenud ettevõtja osalemise kestust, mis tähendab, et peavad olema teada osalemise alguse ja lõpu kuupäev. Samuti tuleb märkida, et periood Pegleri osavõtul toimunud viimasest koosolekust kuni kartelli lõppemise kuupäevana käsitatava kuupäevani on piisavalt pikk selleks, et oleks alust analüüsida, kas komisjon täitis temal lasuva tõendamiskohustuse.

50 Selles suhtes tuleb märkida, et kontaktide puudumine hageja sõnul pärast 3. maid 2000 või komisjoni sõnul pärast 14. augusti 2000 võib anda tunnistust sellest, et Pegler oli kartellist taandunud.

51 Pidades aga silmas selle kartelli eripärasid, mida iseloomustasid üldjuhul üleeuroopalisel tasandil toimunud mitmepoolsed kontaktid ja üldjuhul riigi või piirkonna tasandil toimunud kahepoolsed kontaktid sagedusega vähemalt üks või kaks korda aastas ning *ad hoc* kontaktid, on ajavahemik viimasest kontaktist kartelli lõppemise kuupäevani siiski liiga lühike, selleks et komisjon oleks võinud järeldada, et Pegler oli vahepeal kartellist taandunud.

52 Teised kartelliosalised ei saanud asjaolu, et Pegler ei osalenud ühel või kahel koosolekul, mis toimusid pärast tema viimast osalemist kartelli koosolekul, tõlgendada Pegleri eemaldumisena kartelli tegevusest, võttes arvesse, et see ei olnud erandlik, kui kartelliosaline ei osalenud süstemaatiliselt igal koosolekul.

53 Järelikult, kuna puuduvad otsesed ja kaudsed tõendid, mida võiks tõlgendada Pegleri avaldatud tahtena mitte lugeda ennast seotuks 10. juunil 2000 sõlmitud kokkuleppe esemega, milleks oli hinnatõus alates 14. augustist 2000, võis komisjon leida, et tema käsutuses on piisavad tõendid hageja kartellis osalemise vältamise kohta kuni kuupäevani, mil komisjon pidas kartelli lõppenuks, ehk kuupäevani, mil ta viis läbi etteteatamata kontrollid (vt selle kohta Euroopa Kohtu 19. märtsi 2009. aasta otsus kohtuasjas C-510/06 P: Archer Daniels Midland *vs.* komisjon, EKL 2009, lk I-1843, punktid 118–120 ja seal viidatud kohtupraktika, ning Üldkohtu 8. juuli 2008. aasta otsus kohtuasjas T-99/04: AC-Treuhand *vs.* komisjon, EKL 2008, lk II-1501, punkt 134 ja seal viidatud kohtupraktika).

54 Kõigist eespool esitatud kaalutlustest ilmneb, et vaidlustatud otsuse artikkel 1 tuleb tühistada osas, milles komisjon tuvastas hagejale süüks pandud rikkumise 29. oktoobrist 1993 varasemal perioodil.

55 Seega tuleb vaidlustatud otsust muuta osas, milles suurendati trahvi lähtesummat 110 % rikkumises osalemise kestuse alusel. Arvestades, et Pegleri ja sellest tulenevalt hageja kui oma tütarettevõtja tegevuse eest vastutavaks peetava emaettevõtja rikkumises osalemise kestus on seitse aastat ja viis kuud (kaheteistkümne aasta ja kahe kuu asemel, nagu oli kindlaks määratud vaidlustatud otsuses), tuleb trahvi lähtesummat suurendada 70 % (110 % asemel).

56 Komisjon suurendas vaidlustatud otsuses algset lähtesummat kordaja 1,25 kohaldamise teel hoiatava mõju tagamiseks. Selle kohta tuleb märkida, et Üldkohus leidis kohtuasjas T-386/06, milles tehti eespool viidatud käesoleva kuupäeva kohtuotsus Pegler *vs.* komisjon, et komisjon toimis seda kordajat kohaldades valesti, kuna komisjon tegi selles suhtes vea 1998. aasta suunistes trahvide arvutamise meetodi kohta nimetatud kriteeriumide kohaldamisel (vt eespool punkt 14).

57 Seetõttu on komisjon kohustatud vastavalt ELTL artiklile 266 tegema järeldused sellest veast ja hageja solidaarvastutusest trahvi maksmise eest. Nagu tõdeti eespool punktis 38, ei saa hageja vastutus käesoleva juhtumi asjaoludel ületada Pegleri oma.

58 Kuna hageja loobus etteheitest, mis puudutab hoiatamise eesmärgil trahvisumma suurendamisel tehtud hindamisviga (vt eespool punkt 23), ei saa Üldkohus seda küsimust lahendada, väljumata vaidluse raamidest, nagu pooled on selle käesolevas kohtuasjas määratlenud.

59 Seetõttu jääb käesolevas kohtuasjas lähtesummaks 2,5 miljonit eurot. Selle summa suurendamisel 70 % saadakse trahvisummaks 4,25 miljonit eurot.

60 Ülejäänud osas tuleb hagi jätta rahuldamata.

Kohtukulud

61 Kodukorra artikli 87 lõike 3 kohaselt võib Üldkohus määrata kulude jaotuse või jätta kummagi poole kohtukulud tema enda kanda, kui osa nõudeid rahuldatakse ühe poole, osa teise poole kasuks või kui tegemist on eriliste põhjustega.

62 Käesolevas kohtuasjas tunnistati hageja nõuded osaliselt põhjendatuks. Hageja loobus teatud väidetest (vt eespool punkt 23) siiski menetluse hilises staadiumis, see tähendab pärast kirjaliku menetluse lõppu. Üldkohus leiab seega, et käesoleva juhtumi asjaolusid õiglaselt hinnates tuleb jätta poolte kohtukulud nende endi kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kaheksas koda)

otsustab:

1. Tühistada komisjoni 20. septembri 2006. aasta otsuse K (2006) 4180 [EÜ] artikli 81 ja EMP lepingu artikli 53 kohase menetluse kohta (juhtum

COMP/F-1/38.121 – toruliitmikud) artikkel 1 ajavahemikku 31. detsembrist 1988 kuni 29. oktoobrini 1993 käsitlevas osas, mis puudutab Tomkins plc-d.

2. Kinnitada otsuse K (2006) 4180 artikli 2 punktis h Tomkinsile määratud trahvi suuruseks 4,25 miljonit eurot, millest 3,4 miljonit eurot solidaarselt Pegler Ltd-ga.

3. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.

4. Jätta poolte kohtukulud nende endi kanda.

Martins Ribeiro Wahl Dittrich

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 24. märtsil 2011 Luxembourgis.

Allkirjad